

Sygn. akt II CSK 588/14

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa R. K.
przeciwko A. S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 24 kwietnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Okręgowego w P.
z dnia 17 stycznia 2014 r., sygn. akt XV Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Pozwany, zarzucając - w różnych układach i powiązaniach - naruszenie art. 6, 353, 353¹ i art. 613 § 1 k.c. oraz art. 3, 161, 227, 231, 232, 233 § 1 i art. 328 § 2 k.p.c., uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania występowaniem w sprawie istotnych zagadnień prawnych:

- czy sąd rozstrzygający sprawę może dokonać rozkładu ciężaru dowodu na strony postępowania według własnego uznania odbiegającego od normy art. 6 k.c.,
- czy w sprawie o wykonanie świadczenia wynikającego z umowy wzajemnej na powodzie spoczywa jedynie ciężar dowodu istnienia umowy i jej treści, a już nie - dowodu, że nie otrzymał on dochodzonego świadczenia.

Ponadto pozwany wskazał, odwołując się do art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., na potrzebę wykładni art. 6 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Niewątpliwie na powodzie dochodzącym - tak jak w niniejszej sprawie - zapłaty za wykonane świadczenie objęte umową wzajemną, spoczywa, zgodnie z art. 6 k.c., ciężar dowodu zawarcia tej umowy i jej treści oraz spełnienia świadczenia i nieotrzymania za nie dochodzonej zapłaty. Niemniej w okolicznościach konkretnej sprawy wykazanie nieotrzymania przez powoda dochodzonej zapłaty może wynikać już - tak jak zostało przyjęte w zaskarżonym wyroku - z dowodów wskazujących na zawarcie umowy z pozwanym i jej treść oraz spełnienie na rzecz pozwanego świadczenia - gdy pozwany, negując powoływany przez powoda fakt nieotrzymania zapłaty, nie przedstawił dowodu jej uiszczenia

powodowi (por. np. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 16 kwietnia 1986 r., I CR 34/86 i 10 października 2002 r., V CKN 1796/00). W tym kontekście wniosek pozwanego o przyjęcie złożonej skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zasługuje na uwzględnienie.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Zagadnienia objęte wnioskiem skarżącego nie spełniają tych wymagań. Pierwsze jest w istocie pytaniem retorycznym. Drugie - bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, jeżeli zważyć, że jak wyżej wyjaśniono, wykazanie nieotrzymania przez powoda dochodzonej zapłaty może wynikać już, tak jak przyjął Sąd Apelacyjny w zaskarżonym wyroku, z dowodów wskazujących na zawarcie umowy z pozwanym i jej treść oraz spełnienie na rzecz pozwanego świadczenia - gdy pozwany, negując powoływany przez powoda fakt nieotrzymania zapłaty, nie przedstawił dowodu jej uiszczenia powodowi.

Z tych samych przyczyn nie może uzasadniać przyjęcia skargi kasacyjnej pozwanego do rozpoznania także wskazywana przez niego potrzeba wykładni art. 6 k.c.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.